losse nrs f 1,75 – abonnaeprijs f 1,50 per nummer – België F 30

WALT DISNEY'S

Donald Duck

PRETTIGE KERSTDAGEN!

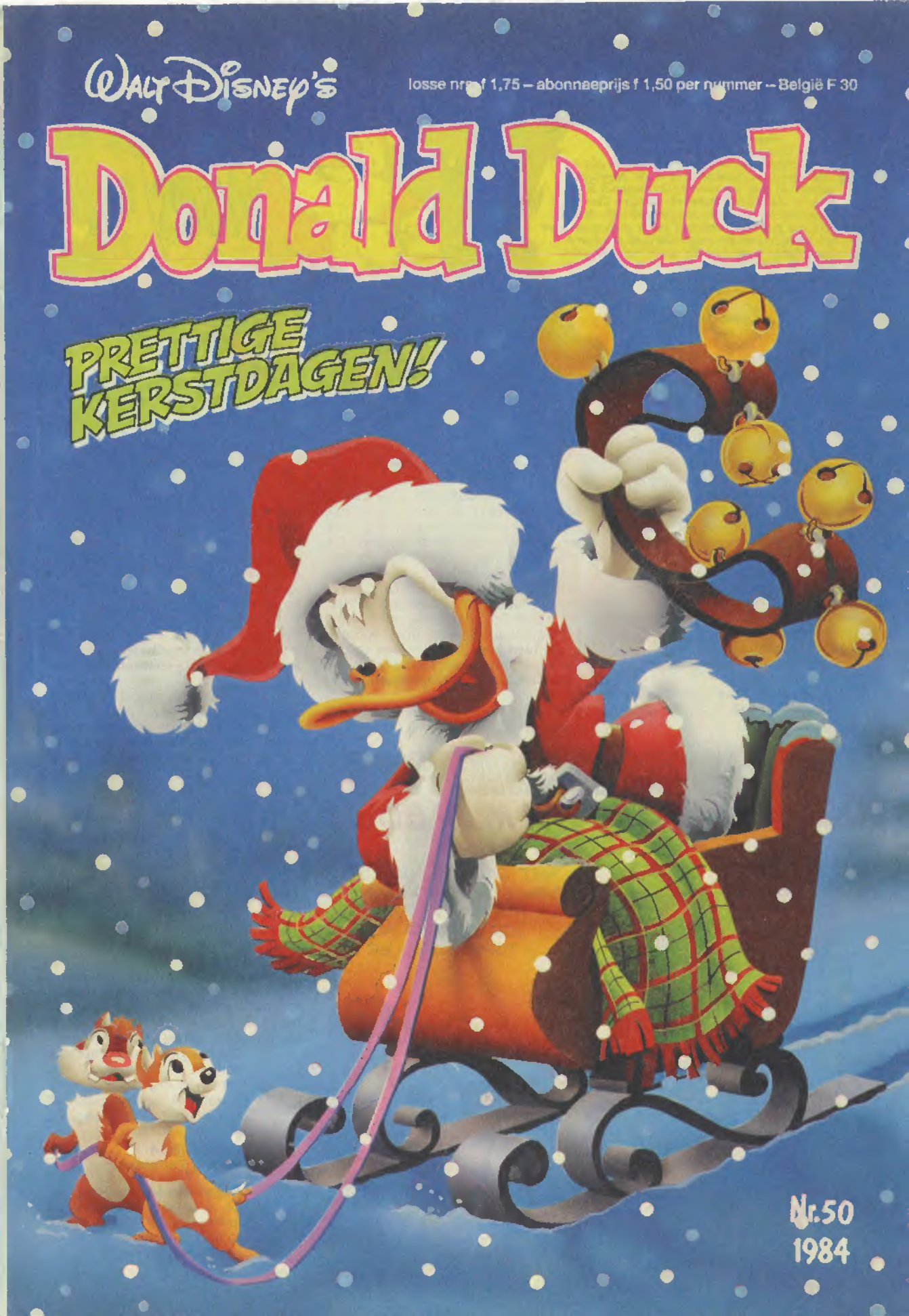

Nr.50
1984

Beste Donald Duck. Wij zijn twee vriendinnen en zijn 13 jaar. Wat wij je vertellen is echt gebeurd. We waren allebei drie jaar, ik kwam met mijn moeder bij Donate op visite. Toen gingen wij saampjes naar boven. We pakten een pot crème en smeerden het behang, de sprei en de radio met crème in. Maar ook elkaars haren! Na veel wassen en een middeltje van de apotheek is het eruit gegaan!

Talitha Neyenhuis en
Donate Kraster – Veenendaal

Tjongejonge! Jullie zijn nog erger dan mijn neefjes... en dát wil wat zeggen, dames!

Beste Donald Duck. Ik ben nog slachtoffer geweest voor een brandweeroefening. Dat mocht van mijn vader. En mijn zusje was ook slachtoffer. Het was erg leuk om voor slachtoffer te spelen. De brandweer had rookbommen buiten gezet. En het leek net echt. Verder vind ik uw blad SUPER DE LUXE. Ga zo door, Oom Donald. Maar, Oom Donald, ik heb nog nooit in uw blad gestaan. Daarom hoop ik dat ik in uw blad kom te staan. Doe verder de groeten aan heel Duckstad.

Bjorn Siebrands – Gasselternijveen

Wat zul jij nu goed weten wat je bij brand moet doen, Bjorn!

Lieve Oom Donald. We hebben thuis een superhond, een hond die alles kan. Hij neemt de telefoon aan en hij smeert een boterham. Hij springt zo tot de rand van het dak. Hij geeft de planten water, hij praat en zingt en rookt een sigaar. Hij gaat naar 't theater. Hij is de schrik van elke kat en hij ruikt elk gevaar en dat is allemaal echt waar! De hond heeft ook een naam, die superhond heet Fik. Zijn baasje liegt en schept op en dat baasje ben ik!

Evelien Huidink – Emmeloord

Ha! Ha! Wat heb jij een fantasie, zeg! Stel je voor, een hond die naar 't theater gaat, de planten water geeft, sigaren rookt en praat en zingt! Ha! Ha! Als 't nou een ***eend*** *was...*

FANTASTISCH NIEUWS
VOOR ALLE LEZERS VAN MIJN BLAD!

WAT DACHTEN JULLIE VAN EEN GRATIS MINI-STRIPBOEKJE MET JOE CARIOCA ALS TOPVOETBALLER?

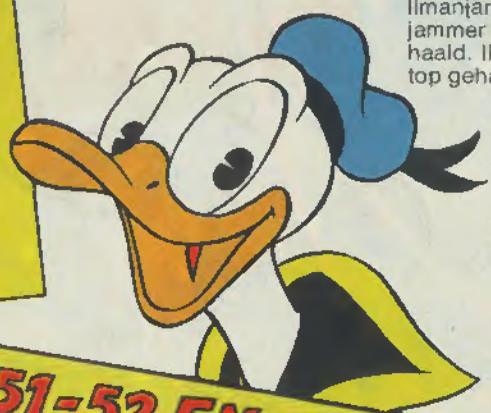

KADO BIJ DD. 51-52 EN 1

Beste Donald Duck. Ik ben een jongen van 12 jaar en heet Feiko. Ik heb drie zusjes en ik woon in Tanzania, in een stadje dat Moshi heet. Moshi ligt aan de voet van de Kilimanjaro, de hoogste berg van Afrika. Ik zit op een internationale school. Mijn hobby's zijn zwemmen en klimmen. Ik heb de Kilimanjaro wel beklommen, maar jammer genoeg de top niet gehaald. Ik heb wel een andere bergtop gehaald, vlakbij de Kilimanjaro. Die bergtop heb ik met m'n school beklommen. De klim was erg moeilijk maar ik heb het toch gehaald. De top is 4565 meter hoog. De groeten van:

Feiko Rijken
Moshi, Tanzania

Oeps! Wat een hoogte, Feiko. Ik word al duizelig als ik eraan denk! Maar Kwik, Kwek en Kwak zouden graag met je mee willen!

BRIEVENBUS

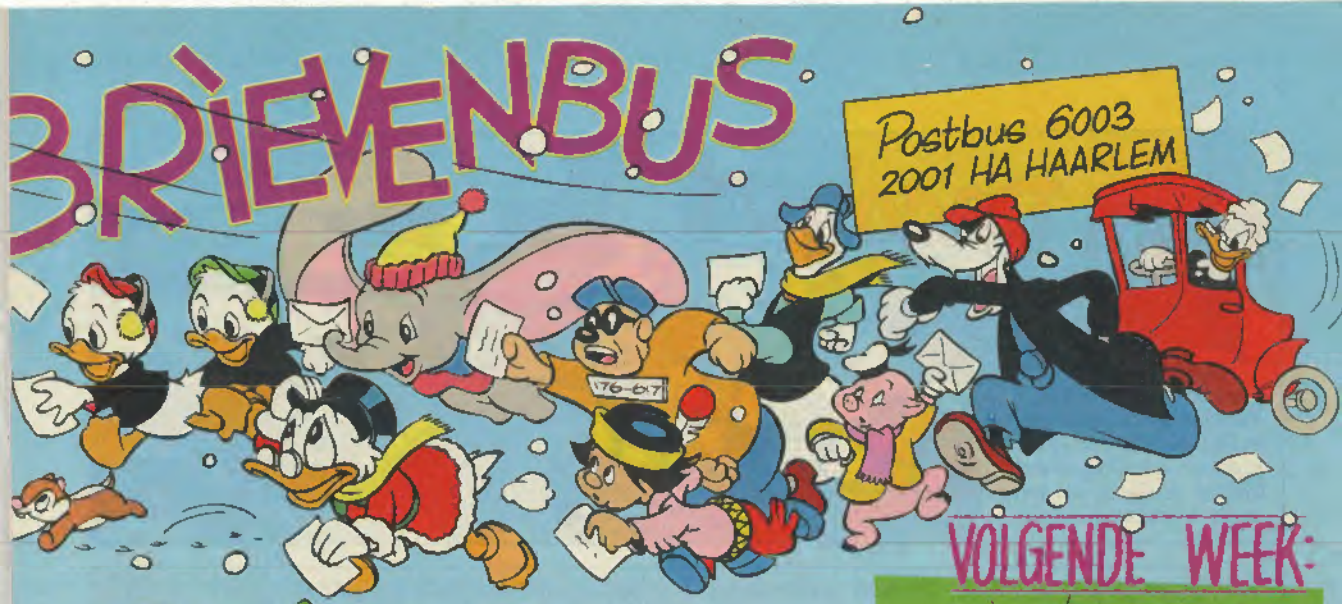

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door JAN-WILLEM ZWART uit BUITENPOST. Hij krijgt van mij de Donald Duck-geluksmunt.

Hallo Donald Duck. Ik heb een heel mooi avontuur beleefd. We hadden een kip die aan het broeden was. Er lagen tien eieren onder. Toen de kuikentjes bijna uit waren, kwam er al één kuikentje uit en later nog twee. De kip wilde graag met de kuikentjes naar buiten en liet de rest van de eieren gewoon koud worden. Met schrik zag mijn moeder dat er één ei al aangepikt was. Het koude aangepikte eitje stopte ze in haar b.h. Na ongeveer één uur hoorden we piepen en na ongeveer 2 uur is mijn moeders pleegkind geboren, die we vlug bij haar eigen moeder onder de vleugeltjes stopten. Moeder en kind maken het nog steeds goed.

Tjonge! Wat een geluk heeft dat kuikentje gehad! Trouwens, met wélke moeder gaat het nog steeds goed, Jan-Willem?

Beste Donald Duck. Ik ben 'n groot fan van u. Wilt u aan Willie Wortel vragen of hij een machine wil maken die alle rommel automatisch van m'n bureau athaalt, ook al ben ik niet op mijn kamer. Dat zou fijn zijn!
Hugo Booms – Lelystad

Wat dacht je van 'n bezem en 'n vuilnisbak?

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 50 – 14 december 1984
© 1984 Walt Disney Productions

Hoi Donald. Mijn vriendin en ik hadden ons tentje opgezet. Toen gingen we zwervertje spelen. We hadden met make-up een rooie neus gemaakt en ook een stoppelbaard en snor. Toen vroeg mijn moeder of we even naar de slager gingen. Marleen en ik wilden de make-up eraf wassen, maar mijn moeder zei: „Laat het er maar op zitten". Toen we bij de slager kwamen was er ook een man. Hij gluurde steeds achterom. Wat moesten wij lachen, en die man maar gluren. Wil je de groetjes van ons doen aan iedereen die in Duckstad woont? Niet vergeten, hoor! Doei.
Ellen Heine en Marleen Kaiser
Emmer-Compascuum

Misschien dacht die man wel dat jullie de Zware Jongens waren!

VOLGENDE WEEK:

een kerst-optreden van de Dolly Ducks

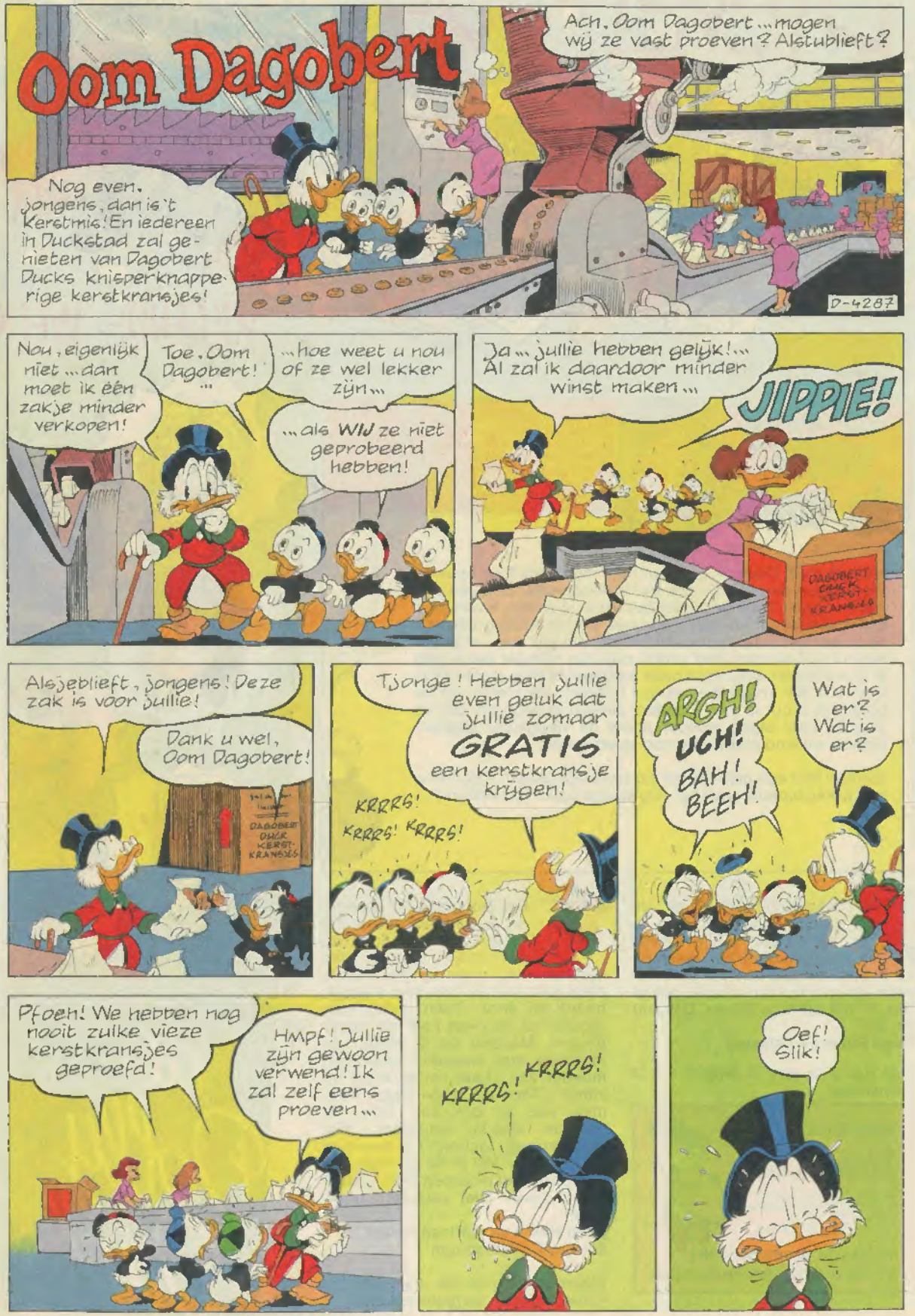
Oom Dagobert
Ach, Oom Dagobert ... mogen wij ze vast proeven? Alstublieft?
Nog even, jongens, dan is 't Kerstmis! En iedereen in Duckstad zal genieten van Dagobert Ducks knisperknapperige kerstkransjes!
D-4287
Nou, eigenlijk niet ... dan moet ik één zakje minder verkopen!
Toe, Oom Dagobert! ...
... hoe weet u nou of ze wel lekker zijn ...
... als WIJ ze niet geprobeerd hebben!
Ja ... jullie hebben gelijk! ... Al zal ik daardoor minder winst maken ...
JIPPIE!
DAGOBERT DUCK'S KERST-KRANSJES
Alsjeblieft, jongens! Deze zak is voor jullie!
Dank u wel, Oom Dagobert!
DAGOBERT DUCK'S KERST-KRANSJES
Tjonge! Hebben jullie even geluk dat jullie zomaar GRATIS een kerstkransje krijgen!
KRRRS! KRRRS! KRRRS!
ARGH! UCH! BAH! BEEH!
Wat is er? Wat is er?
Pfoeh! We hebben nog nooit zulke vieze kerstkransjes geproefd!
Hmpf! Jullie zijn gewoon verwend! Ik zal zelf eens proeven ...
KRRRS! KRRRS!
Oef! Slik!

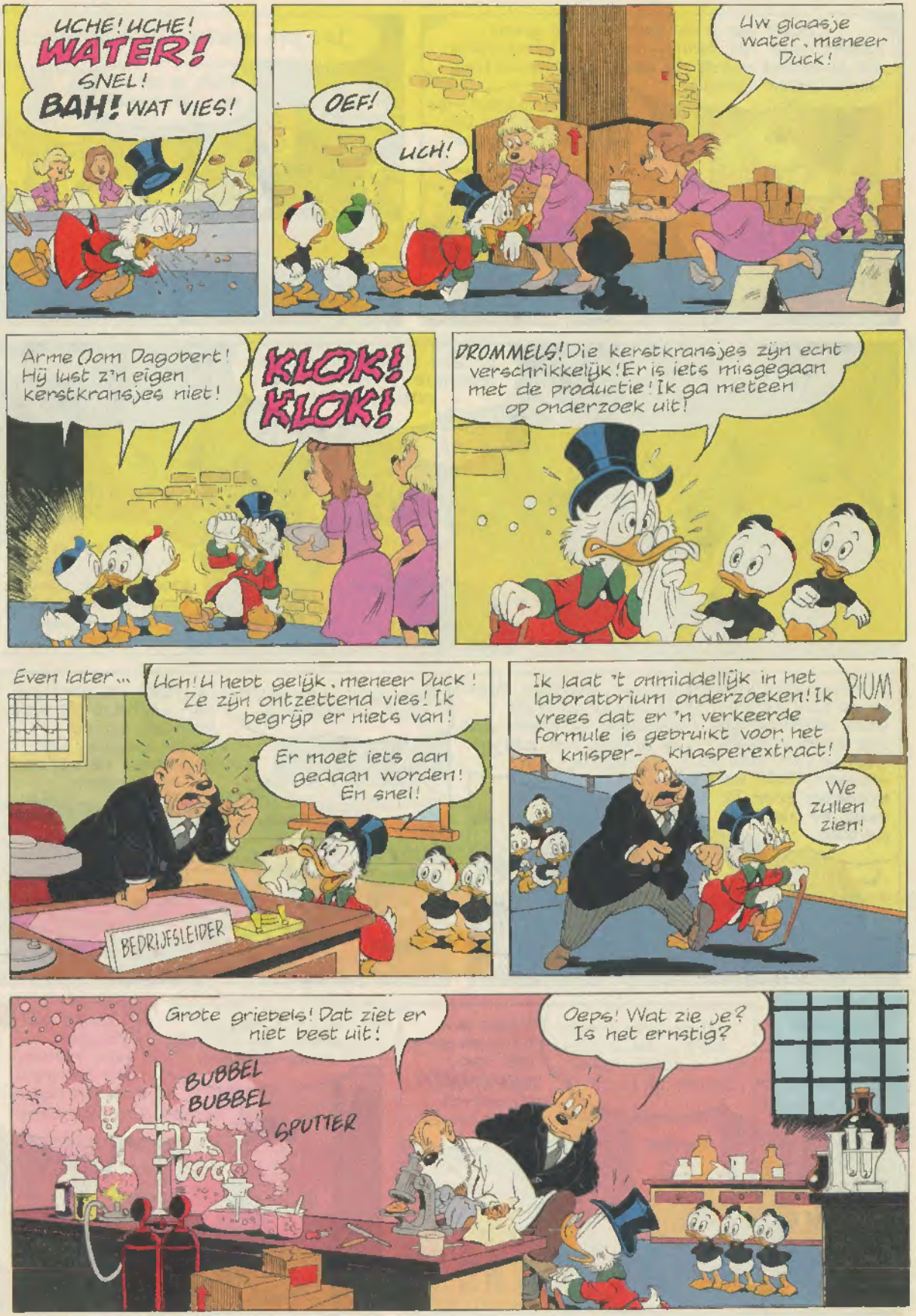
UCHE! UCHE!
WATER!
SNEL!
BAH! WAT VIES!
OEF!
UCH!
Uw glaasje water, meneer Duck!
Arme Oom Dagobert! Hij lust z'n eigen kerstkransjes niet!
KLOK! KLOK!
DROMMELS! Die kerstkransjes zijn echt verschrikkelijk! Er is iets misgegaan met de productie! Ik ga meteen op onderzoek uit!
Even later...
Uch! U hebt gelijk, meneer Duck! Ze zijn ontzettend vies! Ik begrijp er niets van!
Er moet iets aan gedaan worden! En snel!
BEDRIJFSLEIDER
Ik laat 't onmiddellijk in het laboratorium onderzoeken! Ik vrees dat er 'n verkeerde formule is gebruikt voor het knisper- knasperextract!
We zullen zien!
Grote griebels! Dat ziet er niet best uit!
BUBBEL BUBBEL
SPUTTER
Oeps! Wat zie je? Is het ernstig?

Laten we in de fabriekshal gaan kijken waar het beslag voor de kerstkransjes gemaakt wordt! Ik denk dat we de fout daar zullen vinden!
Het is te hopen! Het wordt tijd dat dit mysterie opgelost wordt!
Ja ... ja ... precies wat ik al dacht!
Wat is er aan de hand?
SNUF
SNUF
Er lekt dieselolie uit de machine, precies in de beslagketel!
AI!
DRUP!
DRUP!
Verdraaid! M'n hele krisper-knapperige kerst-kransjes-productie naar de maan!
Er mag geen kransje de fabriek uit! Stop onmiddellijk alle transporten! Stel je voor dat de mensen DEZE kerstkransjes eten. Ik moet er niet aan denken!
Te laat, meneer Duck Ze liggen al in de winkels! Ik vrees dat er al heel wat zakjes verkocht zijn!
Wat gaat u nu doen, Oom Dagobert?
Ik moet me verstoppen voordat de boze klanten bij me komen klagen! Dat zou mijn hele kerstfeest bederven!
Even later...
Maar Oom Dagobert ... als u zich in uw eigen huis verstopt, zullen ze u zo vinden!
Weet ik ... daarom ga ik me ook VERMOMMEN en daarna duik ik onder!
DAGOBERT DUCK
Ziezo! Niet slecht! Niemand zal me nog herkennen!
Zelfs WIJ zouden u niet herkennen als we u zo zouden tegenkomen, Oom Dagobert!

Tot ziens, jongens! Na de kerst zien jullie me wel weer terug! Ik hoop dat de klanten de kerstkransjes dan vergeten zijn!
Vat geen kou in de sneeuwstorm!
Arme Oom Dagobert!
BRRR! Ik hoop dat ik in het park niet word lastig gevallen door boze klanten!
DUCKSTAD PARK
BRRR BIBBER!
Arme, oude man! Ik zal hem iets warms te drinken geven!
Alsjeblieft, stumper! Een lekker warm kopje koffie!
Dank u wel, mevrouw! Daar zal ik van opknappen!
En neem 'n Dagobert Duck kerstkransje! 't Is tenslotte bijna kerst, nietwaar?
'n Dagobert Duck kerstkransje? OH NEE!
Lieve help! Die arme stakker is helemaal in de war!
HELP! HELP! WEGWEZEN HIER!
Uren later...
Oef! Hier op 't platteland kan ik mooi 'n paar dagen onderduiken!
DUCKSTAD 13 KM
BRRR! Wat heb ik het koud! Laat ik me maar gaan warmen in dat café!
DE DORSTIGE DENNEBOOM
Een kopje koffie, alstublieft!
Ik heb met verse koffie gezet, meneer!

Ik zal mijn klanten maar eens extra verwennen! Het is tenslotte bijna Kerstmis!
Ik heb gehoord dat deze Dagobert Duck kerstkransjes 'n speciaal knisperknapperig smaakje hebben!
Alsjeblieft, jongens! Een traktatie van de zaak omdat 't bijna Kerstmis is!
Bedankt!
NEE TOCH!
Dit is voor de koffie! Ik moet er dringend ...en... vandaar!
Hun?
Wat is er met hem aan de hand? Zou hij geen kerstkransjes lusten?
Oef! Dat was op 't nippertje! Ik hoop niet dat ik nog eens die verdraaide kerstkransjes tegenkom!
BRR! Ik kan niet meer! Ik MOET even uitrusten!
Een tijdje later ...
Hee, wat is dat? Die arme oude man lijkt wel bevroren! HO, m'n paardjes!

Ik neem hem mee naar m'n boerderij om 'm te ontdooien! De stumper lijkt wel 'n ijsklomp!
BOINK
BRRR! BIBBER! BRRR!
Arme, oude man. Ik kan hem maar 't beste naar 't ziekenhuis brengen!
En zo...
Griebels! Een sneeuwstorm! Nu kan ik er niet met de paarden op uit!
WOESJ
Wacht! Met m'n tractor kom ik er wel door!
Verdraaid! Geen dieselolie meer! Wat moet ik nu beginnen?
SPUTTER!
Ik kan u helaas niet naar Duckstad brengen! Ik heb geen dieselolie meer voor mijn tractor!
BRRRR!
Maar hier is in ieder geval een kop warme koffie! En neem er 'n Dagobert Duck kerstkransje bij ... ik had ze net gekocht toen ik u tegenkwam!
Kerstkransjes? Oei!
Kerstkransjes? Dieselolie? Dat brengt me op 'n idee!
Ik neem de hele zak! Ogenblikje!
Dit moet lukken! Dieselolie in kerstkransvorm! HA! HA!
KLINK
JIPPIE! HET WERKT!
VROEM!

Ziezo! Die vermomming heb ik niet meer nodig! Ik kan mezelf weer zijn!
Huh?
Ik huur je tractor tot morgen! Alvast bedankt, he?
M... Maar ...
Even later...
We hadden Oom Dagobert tegen moeten houden! Het is echt hondeweer! We hebben niet eens gevraagd waar hij precies naar toe ging!
Misschien is hij wel ergens ingesneeuwd!
HA! Ik ben er!
HEE! Daar is Oom Dagobert!
VROEM!
Waar bent u geweest, Oom Dagobert? Is alles goed met u?
Prima! Maar ik heb nu geen tijd om erover te vertellen. Ik heb dringende zaken te regelen!
Huh?
Met het reclamebureau? Luister... Ik wil dat u onmiddellijk...
Weer even later...
Arme Oom Dagobert ...hij is helemaal in de war geraakt door die kerstkransjestoestand!
DONALD DUCK
Hee! KIJK!
EXCLUSIEF KERSTAANBOD!
VOORDELIGE BRANDSTOF VOOR UW AUTO!
DAGOBERT DUCK KERSTKRANSJES
MET KNISPER-KNAPPERIG
TURBO EFFECT!
Tjonge! Dat kan alleen Oom Dagobert bedenken!
Hij heeft 't hoofd koel gehouden in die sneeuwstorm!
EINDE

advertentie

Elke dag een Duck

De Duck scheurkalender 1985

Elke nieuwe dag een puzzel, mop, een goocheltruc of een interessant nieuwtje. Plus een strip, waardoor je lachend opstaat. Goede morgen!

Overal te koop voor maar ƒ 10,50

DIKKE PRET!

Vier stripverhalen in één album: het vierde Donald Duck Dubbelalbum!
Twee verhalen van de Grote Boze Wolf op biggejacht.
Een avontuur van Mickey en Goofy die op een kleine wildeman passen.
En nog een extra lang avontuur van Dom Dagobert, Oom Donald en de neefjes.

Een superdik album met bijna honderd pagina's pret!

Nieuw! Het vierde Donald Duck Dubbelalbum.
Overal verkrijgbaar. Ook bij de bladenman ƒ 8,50 / 165 Bfr.

Sneeuwwitje en

de zeven dwergen

Voorzichtig gaan de dwergen op zoek naar de onbekende indringer ...

Wordt vervolgd.

DOMBO
OEF!
Wat? Alweer?
H-8468
Ik kan het niet helpen, Timmie! Ik blijf maar over mn oren strijkelen!
Daar moeten we iets aan doen. Laat me even nadenken.
Als je je oren nu eens OMHOOG hield?
Dat houd ik niet vol, dan krijg ik KRAMP!
Als je veel oefent, gaat 't vanzelf, Dombo!
Hijg! Hijg!
Je zult zien dat je nu NOOIT MEER over je oren strijkelt!
Ik hoop het! Hijg! Ik heb er HARD voor getraind!
Later..
AU! OEI!
OH NEE!
uit

IJspret in huis!

Het wordt weer winter. Natuurlijk haap je op veel sneeuw en ijs. Kan je lekker buiten spelen. Maar je kan ook pech hebben. Regen, hagel, blubber. Dan zit je je maar te vervelen.
Voor zulke dagen heb je het nieuwe Winterboek nodig. 160 Pagina's baardeval strips, lange verhalen, nieuwtjes, en heel veel puzzels en spelletjes. Daar kan zelfs de slechtste winter niet tegen op.

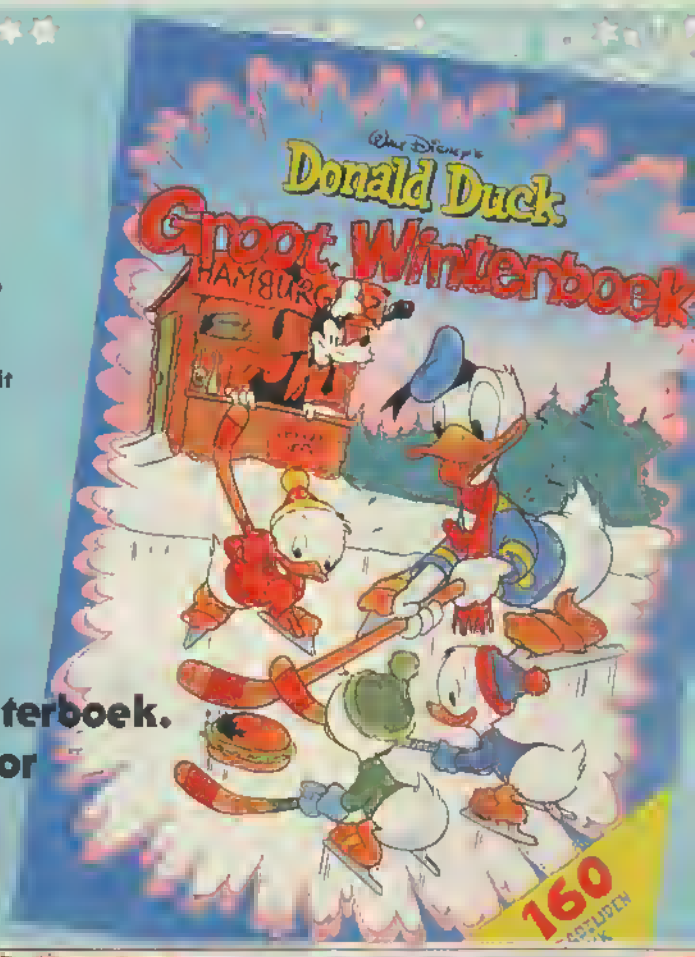

Nieuw!

Donald Duck Groot Winterboek. Overal verkrijgbaar voor maar ƒ 8,50/165 Bfr.

advertentie

ditjes en datjes uit de oude DISNEY doos

KAREL! WE GINGEN SCHAATSEN ... NIET ZWEMMEN!

WAK!

Hallo Goofy! Ik geef vanavond een Spaans etentje! Kom je ook? Wil je dan bij Señor Gomez even wat boodschappen halen?

Ah ... si! U komt de boodschappen voor Señor Mouse halen?

PAS OP! EXTRA HETE PEPER!

HETE SPAANSE PEPER

Ja ... eh ... ik bedoel ... eh .. si!

Loop rapido, hè? Señor Mouse wacht!

Weet ik! .. En ik heb HONGER!

HEE, WAAR IS DIE POTKACHEL DIE IK HIER HAD NEERGEZET?

Even proeven ... mm ... vreemd smaakje!

Tjonge, dat ziet er lekker uit!

Maar wel lekker! Ik neem nog wat!

Verdraaid! Señor Gomez is de Spaanse peper vergeten!

Spaanse peper?

Pfoeh! WAT HEET! Vreselijk!

AHA!

OEMPF!

KEN JIJ HET VERSCHIL TUSSEN EEN SCHAATS EN EEN SKI?

DIE GOOFY KRIJGT VAN MU EEN SNEEUWBAL NAAR Z'N HOOFD!

ZONDE VAN DIE MOOIE SNEEUWBAL! VRAAG OF HU 'M TERUGGOOIT, ANDERS BEN JE 'M KWIJT!

WIJ ZIJN AAN HET SLEEËN EN NAAR BENEËEN GEGLEEEN! HIHIHI!

EH? EEN SKI BRANDT LANGER!

Het heeft gesneeuwd in heel Duckstad
We maken 'n glijbaan, lekker glad...
En wie niet oppast, valt op zijn gat!

Sommigen binden de schaatsen aan,
anderen zijn op ski's gaan staan!
Waar komt die sneeuwpop plots vandaan?

Doe mee, joh. We hebben toch zo'n gein.
Een flink pak sneeuw is reuze fijn...
Zo'n kerstvakantie mag er zijn!

TOKKIE TOR

Speel jij vanavond voor kerstman, Bo?
Ha! Ha! Jazeker, Tokkie!
SIGAR
WOC 112

Het wordt vast heel gezellig!
Als we dit speelgoed tenminste op tijd afkrijgen!

Dit fluitje is klaar, Bo!
Fantastisch, maar fluit het ook?

FUUUUT!
IEKS!
SIGAR

AU! Wat doe je, Bo?
FLATS!
Ik schrok van dat fluitje.

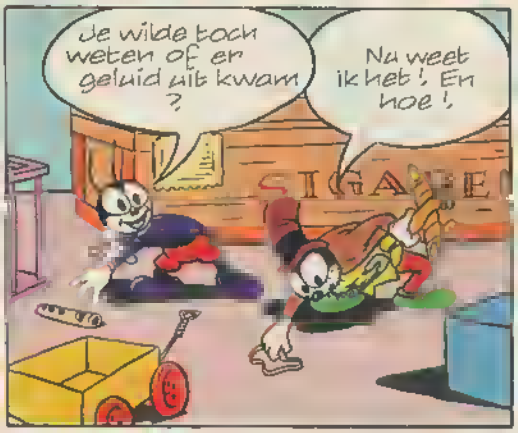
Je wilde toch weten of er geluid uit kwam?
Nu weet ik het! En hoe!

Zo, de propeller doet het ook!

Ik zal het nog even een mooi kleurtje geven ...
En dan naar de volgende klus !
Wat ? Hebben we NOG meer werk te doen ?
Ja, we moeten de kerstboom nog versieren !
Misschien kan ik beter eerst kijken of het kostuum van de kerstman me past !
Ik heb het in de hutkoffer op zolder opgeborgen !
Maar waar heb ik de sleutel gelaten ?
Alsjeblieft, Tokkie ! Ik heb hem open gebroken !
Oh ! Hij was niet op slot ! Gelukkig !
TWIEDELDIE !
GRR ! ... Ik ben een verschrikkelijk monster...

Hier, enge griezel, trek dit eens aan!
Hee! Daar moet je voet niet in! Hoe krijg je dat nou voor elkaar?
Slik! Dat weet ik ook niet!
Ai! Ik zie het al! Er zitten allemaal motgaatjes in het pak!
Lieve help! Wat nu?
We moeten een ander kostuum zoeken!
Zou dit passen?
Oh nee! Dat rare ding trek ik niet aan, Tokkie!
Dat LIJKT in de verste verte niet op 't pak van de kerstman!
Wanneer we het rood verven en er wat bont aan naaien...
Dan trek ik het nog niet aan!
Maar Bo, er is niets anders! Als je dit niet aantrekt, gaat 't hele feest niet door! Toe nou!

De kinderen zullen teleurgesteld zijn, Bo!
Je hebt gelijk! Het feest moet doorgaan! Vooruit dan maar!

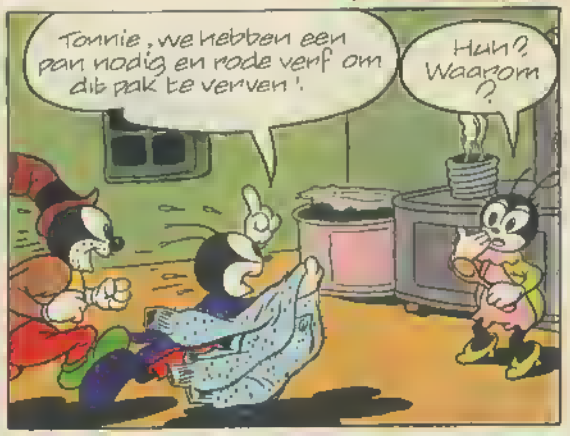
Tonnie, we hebben een pan nodig en rode verf om dit pak te verven!
Huh? Waarom?

Tokkie legt 't uit...
Laat dat maar aan mij over, dan kunnen jullie de kerstboom vast gaan versieren!

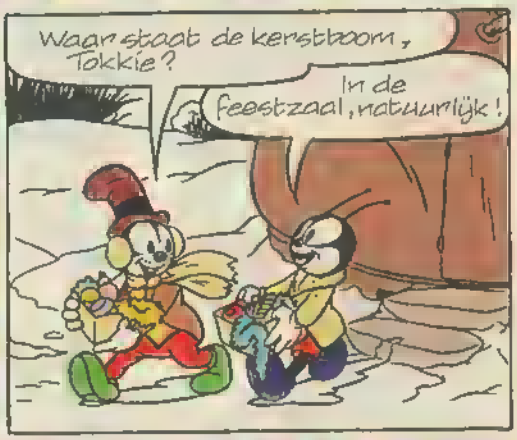
Waar staat de kerstboom, Tokkie?
In de feestzaal, natuurlijk!

Terwijl in Puindorp iedereen in feeststemming is, voelt Kornelis Kever zich eenzaam...
Waar zouden al m'n vrienden toch zijn?, Ik heb ze al een hele tijd niet meer gezien!

KRAAK! KRAAK!
Wie is daar?

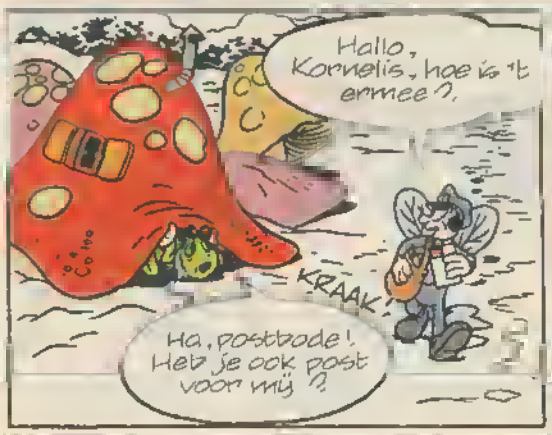
Hallo, Kornelis, hoe is 't ermee?
KRAAK!
Ha, postbode! Heb je ook post voor mij?

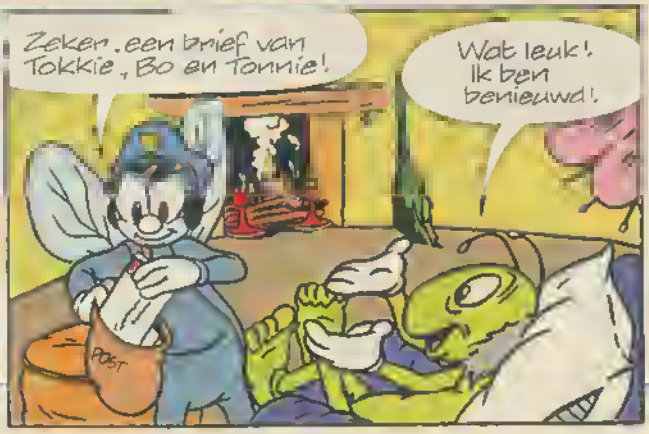
Zeker, een brief van Tokkie, Bo en Tonnie!
Wat leuk! Ik ben benieuwd!
POST

Wat schrijven ze, Kornelis?
Ik zal eens kijken...

Hee! Ze vragen of ik het kerstfeest bij ze kom vieren! Dat is nog eens leuk!

Ik ga me meteen verkleden en dan snel op weg!

Ziezo, dat ziet er prima uit!
Inderdaad, Tokkie, dat hebben we prachtig gedaan!

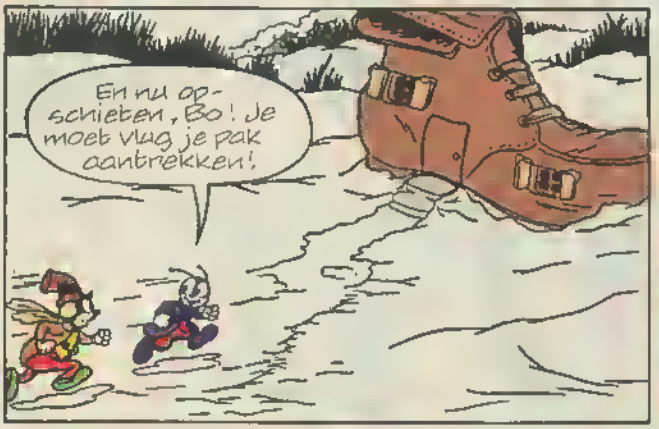
En nu opschieten, Bo! Je moet vlug je pak aantrekken!

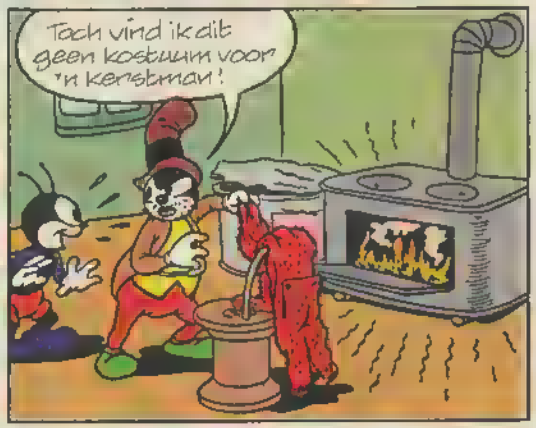
Toch vind ik dit geen kostuum voor 'n kerstman!

Ach, misschien valt het nog wel mee!

Oef! Het pak zit veel te strak! Het is gekrompen!
Ha! Ha! Wat 'n raar gezicht!

Misschien kan Tönnie er nog iets aan veranderen!
Hallo jongens! Wat is hier aan de hand?
Het pak is te klein! Het is ge-krompen!
Grutjes! Dat moet tijdens het verven gebeurd zijn! Snik! En ik kan er niets meer aan veranderen!
Zonder kerstman is het kerstfeest niet compleet!
Tja, we hebben ons best gedaan!
Die arme kinderen! Ze zullen teleur-gesteld zijn!
Reken maar! Het is erg jammer!
Hee! Wat hoor ik? Dat lijken wel kerstklokken!
Ja, inder-daad!
Wie zou dat zijn? Kun jij het zien, Bo?
RINKEL! RINKEL!
Het is de KERSTMAN!
Wat 'n verrassing!

U komt als geroepen, kerstman!
Komt u het kerstfeest bij ons vieren?

Dat zou fijn zijn! Ik wilde zelf voor kerstman spelen, maar het pak zat vol motgaatjes, en toen...

Rustig maar, Bo! We maken er een gezellig feest van!

Pas op! Uw baard! Hee! Jij bent de kerstman niet, maar Kornelis Kever!
Haha! Jullie waren erin gelopen, hè?

Maar waarom ben je als kerstman verkleed?
Ik heb altijd al een keer voor kerstman willen spelen!

En dit was mijn kans! Ik hoop dat jullie 't ermee eens zijn!

We zijn er hartstikke blij mee! Zonder jou hadden we het feest zonder kerstman moeten vieren!

GELUKKIG KERSTFEEST, allemaal! En veel plezier!

de BREKER

door Henk van Kerkwijk
met tekeningen van:
Fred Julsing

Deel 6 – HEILIGE HAAIEN

„Job! Job, wat is er?" Anita knielde op het dek en sloeg haar armen om de snikkende jongen heen.
„Nee, ik mankeer niets, Anita." Hij draaide zich uit haar omstrengeling, maar hield haar handen vast bij het opstaan. „Aardig van je om zo bezorgd te zijn."
Plotseling kalm keek hij om zich heen. Eerst naar de mast die zwart in de schemer omhoog rees. Dan naar de touwladders en de kajuit van de schoener. Vandaar naar de rivier. Tenslotte naar de grijze zee.
„Gonzalo bouwde een houten schip," mompelde hij. „Natuurlijk. Het is de enige manier om ongezien bij de Stormkaap te komen. Als ik eenmaal de geheime ingang door ben, beschermt komputer Ariël mij onderweg naar de Vijfzaal."

Even drukte hij Anita tegen zich aan. Toen liet hij haar handen glippen en keerde zich om. Van Hup Hup staarde hij naar Hidalgo, van Hidalgo naar Aristoteles. Hij was nog steeds een elfjarige jongen. Nog steeds Job. Maar zijn stem leek bevroren.
„Van nu af aan voer ik het bevel," zei hij.
„De minimum leeftijd voor een ruimtepiloot is achttien," protesteerde Aristoteles. „Terwijl in een goed ruimteschip zowat alles automatisch gaat. Maar aan boord van dit houten geval hebben we geen enkel instrument om ons te helpen. We hebben geen tijd voor spelletjes, Job. Hup Hup en ik zijn de enigen met ervaring. Val ons dus niet lastig. Het is moeilijk genoeg om tegen de wind in uit te varen en een veilige inham te vinden. Een plek waar we kunnen afwachten hoe morgen het gevecht afloopt. De aanval van de opstandelingen op het fort."
„Wat voor aanval?" riep Job uit. „Is Gonzalo gek geworden?"
„Gonzalo werd twee uur geleden gevangen genomen," lichtte Hup Hup hem in.
„De opstandelingen hebben Ferdinand als aanvoerder gekozen," vertelde Anita. „Hij ziet er best leuk uit, maar verder is het een verwaand stuk vreten hoor."
„De Ziel van de Vijfbond is een onneembare vesting," zei Job. „Ze worden allemaal vermoord als ze het proberen. Wanneer beginnen ze? Hebben ze dat tegen jullie gezegd?"
„Ferdinand had het over 28 uur, maar dat was een uur geleden," herinnerde Hup Hup zich. „We hebben nog krap 27 uur over."
„Alleen ik kan de laser-kanonnen van binnen uit stoppen," verklaarde Job. „Luister goed naar mijn aanwijzingen, dan kunnen we ze nog redden."
„Nee!" riep Aristoteles.
„Ja," borrelde Hup Hup. „Als de aanval zeker zal mislukken is Job de enige kans die we hebben om levend van deze planeet af te komen. Tijdens zijn hypnose als baby werd hem natuurlijk precies verteld hoe hij in het fort lopen moest. En, belangrijker nog, hoe hij die komputer Ariël moest bedienen."
„Dat klopt," zei de jongen.
„Hup Hup, je bent geen mens. Jij begrijpt het niet," wierp Aristoteles ertegen in. „Job is nog niet volwassen. Het is maar een jochie. Een kind. Je ziet toch hoe klein hij is."
„Niks klein," raasde Hidalgo, de halfmuis, onmiddellijk. „Verstand heeft niets met formaat te maken. En nog minder met moed. Neem een voorbeeld aan mij. Ik volg Job. Vergeet niet, ik heb gezworen dat ik zijn barbaarse oom aan mijn voeten zal krijgen."
Anita was het uiteraard met Hidalgo en Hup Hup eens. Aristoteles was in de minderheid.
„Touwen losmaken," beval Job.
„Het is bijna donker," pruttelde Aristoteles.
Niemand luisterde naar hem. Hup Hup slingerde zich aan land en haalde de trossen los. Zodra hij weer aan boord was, duwden de kinderen het schip met bootshaken van de oever. Ook de mopperende Aristoteles hielp mee. Alleen Hidalgo kon niets doen. Echt klein zijn had soms nadelen, gaf hij toe.

In het begin verliep alles vlot. De stroom kreeg vat op het schip en stuwde het voort. Ondanks de tegenwind dreven ze steeds sneller naar zee. Intussen ging de schemering in avond over. Het dikke wolkendek belemmerde het uitzicht op de sterren. Voor hen uit was het volslagen duister. Het was of ze een immense zwarte zak binnendobberden.

De rivier werd breder. De oevers kaler. Zo dicht bij zee waren kennelijk alle bomen door de larven van de inheemse vliegende vissen omgeknaagd. De wind huilde in de touwen. Hun mast piepte en kraakte. Het dek wipte op en neer.
„Hijs de zeilen!" riep Job. „Eerst varen we tien kilometer rechtuit de Oceaan op. Pas daar zijn de lichten van het fort bovenop de Stormkaap zichtbaar."
„Maar ik kan niet zeilen!" schreeuwde Aristoteles. „Ik ben ruimtepiloot, geen scheepskapitein. Ja, in de vakantie heb ik wel eens voor de wind uit gedreven. In een klein sloepje. Maar tegen de wind in, nee... Van laveren heb ik geen benul."
Het schip bokte. Golven klokten tegen het hout. Schuim spetterde over de verschansing.

„Het smaakt zout," proefde Anita. „We zijn al op zee."
Achter hen was de oever nauwelijks zichtbaar. Een diepzwarte landmassa tegen een donkergrijze achtergrond.
„Doe iets!" tetterde Hidalgo. De tandarts zwaaide met zijn gouden verdover alsof hij daarmee de wind in het water tot bedaren wilde brengen.
„Ik trek jullie wel," borrelde Hup Hup. Hij pakte een kabeltros en slingerde het uiteinde rond de boegspriet. Het andere eind knoopte hij om de tank van zijn ruimtepak. „Heerlijk! Eindelijk weer eens water om me heen!" juichte de inktvis.
„Wacht," riep Aristoteles zijn compagnon toe. „Jij kunt ons onder water niet horen. Hoe laten we jou weten dat de lichten op de Stormkaap in zicht zijn?"
„Dan trek je toch gewoon aan het touw," meende Anita.
„Precies," zei Hup Hup. En hij plonsde in het water.
Binnen een minuut sneed het schip rechtuit door de golven.

Later. In de verte fonkelde een licht. Ondanks de pas begonnen motregen was het duidelijk zichtbaar.
Anita rukte aan de sleepkabel. Die hing meteen slap. Job en Aristoteles probeerden het grootzeil te hijsen. Het was zwaar. Pas met Anita erbij lukte het.
Na wat klapperen bolde het doek zich. De mast steunde. Een intens klaaglijk geluid dat maar niet ophield.
Aristoteles, Anita en Job draaiden aan het stuurwiel. Al spoelde het water over hun voeten, ze kregen het schip op koers.
„Eindelijk eens een meevaller," zuchtte Aristoteles. „We hebben de wind pal achter."
„De mast staat scheef," wees Anita.
„Welnee," zei haar vader. „Dat komt door de druk van het zeil."
„Al dat geknars is toch niet normaal," twijfelde het meisje. Maar op dat moment ontdekte Hidalgo hoe je het roer met houten pennen vast kon zetten. Dat leidde hun aandacht af. En daarna klom Hup Hup rinkelend aan boord.
„Kom mee naar de kajuit," proestte de druipende inktvis.
„Wat is er?"
„Kom mee..."
Aan de zoldering hing een glazen olielamp. Aristoteles stak hem aan. Ze gingen zitten.
„Ik zag een spook," begon Hup Hup. „Tenminste, dat dacht ik. Toen keek ik beter... en de verschijning was echt..."
„Wat zag je dan?" vroegen Anita en Hidalgo tegelijk.
„Van begin af aan verbaasde het me dat deze wereld niet bewoond was. Het is ideaal voor diepzee inktvissen. Nu weet ik de oplossing. De heilige haaien van ons inktvissen, de heilige monsters die we hier ooit hebben heengebracht, zwemmen hier nog steeds rond. De haaien met de dubbele rugvin. Alleen mijn soort zelf is al vijfduizend jaar geleden gevlucht. Deze planeet is berucht in onze geschiedenis. Dit is de Doodswereld..."
Onder het spreken werd Hup Hup steeds moeilijker te verstaan. Voortdurend draaide hij zijn vertaal-luidspreker harder om boven het gierend geknerp van de mast uit te komen. Nauwelijks had hij het laatste woord uitgesproken of het gekraak buiten eindigde in een donderende knal. Hout en touwwerk ploften op het dak van de kajuit.
„De mast is om!"
Ze renden naar buiten. Honderden bromvliegen zwermden om hen heen. Ze begrepen meteen dat dit geen bromvliegen waren. Het waren de jongen van vliegende vissen. Maanden geleden waren de eieren onzichtbaar in het hart van een boomstam gelegd. Nu hadden de larven hun mast ten val gebracht.

Het in het water slierende zeil, het hout en het touwwerk maakten de schoener onbestuurbaar. Ze helden over. Ineens lagen ze dwars op de golven. De wind nam toe. De motregen werd stortregen.
„Hup Hup, trek ons terug naar de kust!"
„Nee, Aristoteles, dat haalt deze

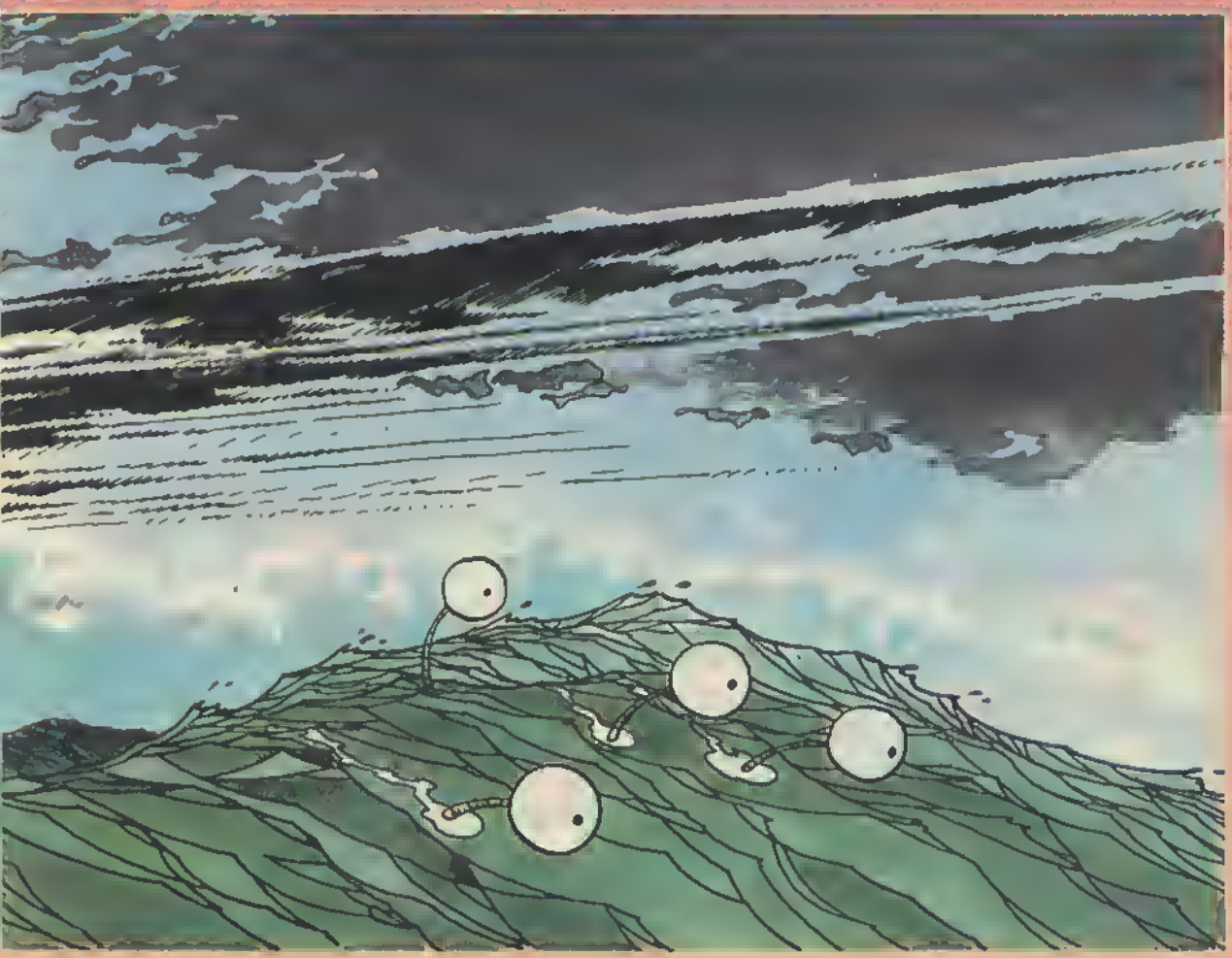

boot niet meer." Hup Hup grabbelde een ronde metalen bol uit zijn ruimtepak. „Pak aan."
„Wat ga je doen?"
„Ik duik naar 500 meter. De druk daar is behaaglijk voor mij. Zodra ik uit mijn ruimtepak ben, gaat er een rood licht op de bol branden. Druk op de groene knop ernaast en het pak komt naar jullie toe. Jullie zijn klein van stuk. Je past er best met zijn vieren in."
„Niet nodig!" tetterde Hidalgo. Hij grabbelde een klein toetsenbord uit zijn tas. Rap gleden zijn nagels er overheen. Onmiddellijk vormde zich een doorzichtige hel om de tandarts. Tegelijk met Hup Hup rolde hij in het water.
Ze wachtten.

Job en Anita klemden zich aan de scheefhangende kajuit vast. Aristoteles probeerde hen tegen het overkomende water te beschermen. Paniekerige vliegende visjes raakten zoemend verward in hun druipende haar. Andere trachtten hun neus in te kruipen. Ze snuften ze weg. Net snuiten zonder zakdoek.
„Het rode licht..."
Aristoteles perste zijn duim op de groene knop.

De schoener klotste en schommelde. Job viel. Anita greep hem bij zijn kraag. Nu gleed ze zelf ook naar de verschansing. Aristoteles haakte een arm onder haar oksel.
Hup Hups ruimtepak plopte naast het schip uit het water. De kap opende zich. Licht straalde naar buiten.
Job hing al bijna over de verschansing. Hij viel naar binnen.
Aristoteles liet Anita door de opening zakken en volgde toen zelf. De kap sloot zich. Ze zakten omlaag.
„Welkom, ik ben de komputer van Hup Hups ruimtepak. Ik breng jullie naar beneden. Je kunt door de kijkglazen van Hup Hups vier ogen naar buiten kijken."

Ze bukten zich. De komputer verlichtte het water rond het pak met twee kleine schijnwerpers.
Nu zagen ze Hup Hup zelf zwemmen. Vrij. Trots en uitgelaten tegelijk. Een echte inktvis in zijn element. Hidalgo zweefde in zijn luchtbel naast hem.
„Wat vredig," zuchtte Anita.
„Kijk uit, Hup Hup!" gilde Job.

Want achter Hup Hup was een slank wit monster opgedoken. Meters lang, met twee naast elkaar zittende rugvinnen. Zijn grote muil wijd open. Hoe heilig de haaien van de inktvissen ook waren, moordzuchtig waren ze ook.

Volgende week:
ONDER WATER

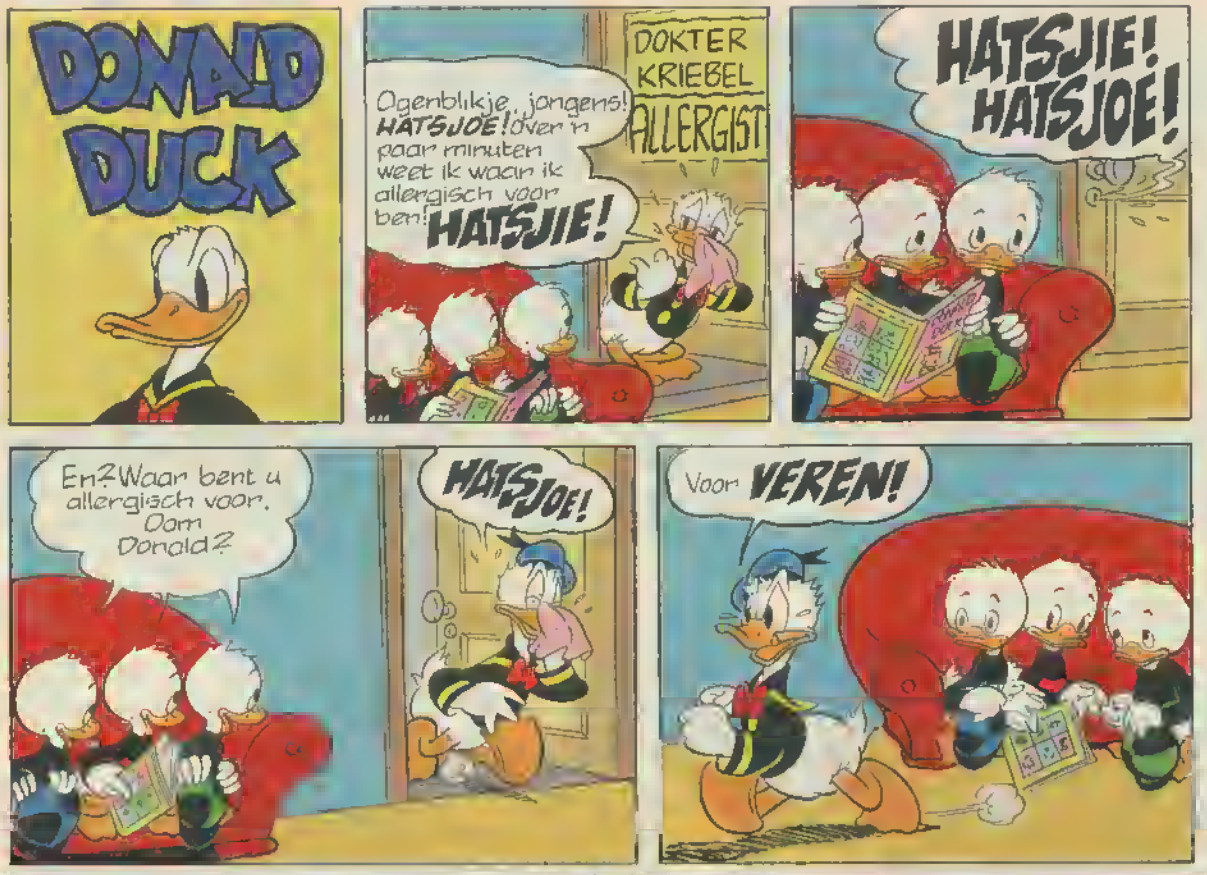

advertentie

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Geboortedatum

Betaling aan de bladenman: ☐contant ☐per acceptgirokaart

DD 46 0074 AAB1

Handtekening ouder: .....

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Ik ontvang vooi het opgeven van de nieuwe abonnee het Donald Duck grammofoonplaatje.

De bon in een open envelop als briel gefrankeerd sluten naai Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM. Maak nog geen geld over, want de rekening volgt via de post of de bladenman. Knip je liever niet in het blad? Schrijl dan de inhoud van de bon over op een vel papier dat je in een als briel gefrankeerde envelop naar hetzelfde adres kunt sturen. Telefonisch opgeven kan ook, bel 023-319421.
Voor België de bon in een gefrankeerde envelop sluten naai Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. U kunt de bon ook afgeven aan de gewone weekbladverkoper.
Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 31 december 1984. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.
Donald Duck kost ƒ 1,50 per nummer. In België 30 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt.

KUN JE KWAKEN?
Kwaak dan mee!

*"**Kun je kwaken**" heet de hitsingle van DONALD DUCK en ROBERT PAUL en op de achterkant staat "Ik ben verkikkerd op een dikke pad."*
Dit grammofoonplaatje krijg jij KADO als je een nieuwe abonnee weet! Vul gauw de bon in en stuur 'm op.

Weet je niemand en wil je het plaatje toch graag hebben?
Maak dan f 6,50 over op girorekening 9229 t.n.v. Medianet te Haarlem en vermeld op de girokaart "Duck-grammofoonplaat"

TOM POES en het klerenkoffertje

Heer Bommel en Tom Poes zijn in de middeleeuwen terechtgekomen. Door andere kostuums aan te trekken hopen ze opnieuw door de tijd te reizen.

WAAR HEEFT HIJ HET OVER?
BEVEL VAN CAESAR! FORMEER PHALANX!
HIJ DENKT DAT U EEN BEVEL HEBT GEGEVEN; EN HET SCHIJNT NOG GOED TE ZIJN OOK.
JUIST, JA. HET WAS EEN PRACHT BEVEL - ZEG NU ZELF. IK WIST ALTIJD WEL, DAT ER EEN GROOT VELDHEER IN MIJ STAK.
HM...
UW ZWAARD EN UW SCHILD, OH CAESAR. DE STRIJD KAN BEGINNEN. HET LEGER STELT ZICH ACHTER U OP.
PRACHTIG!...EH...
ACHTER MIJ?
D-DUS IK ST-STA V-VOOROP... K-KAN IK NIET BETER EEN TERUGTOCHT BEVELEN? DAT LIJKT ME VEEL RUSTIGER...
TE LAAT! DAAR KOMEN DE BARBAREN AL!

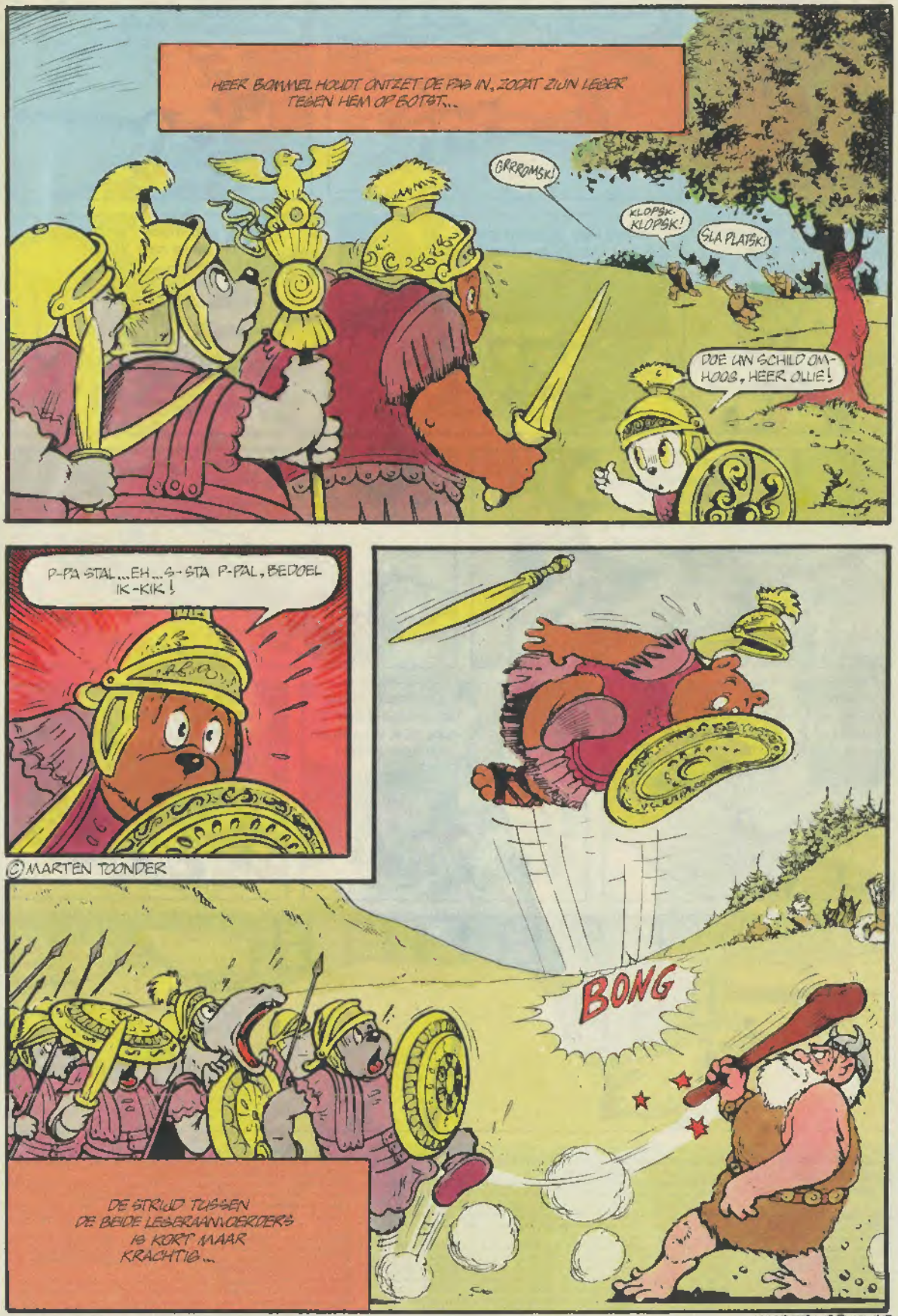

©MARTEN TOONDER

WORDT VERVOLGD

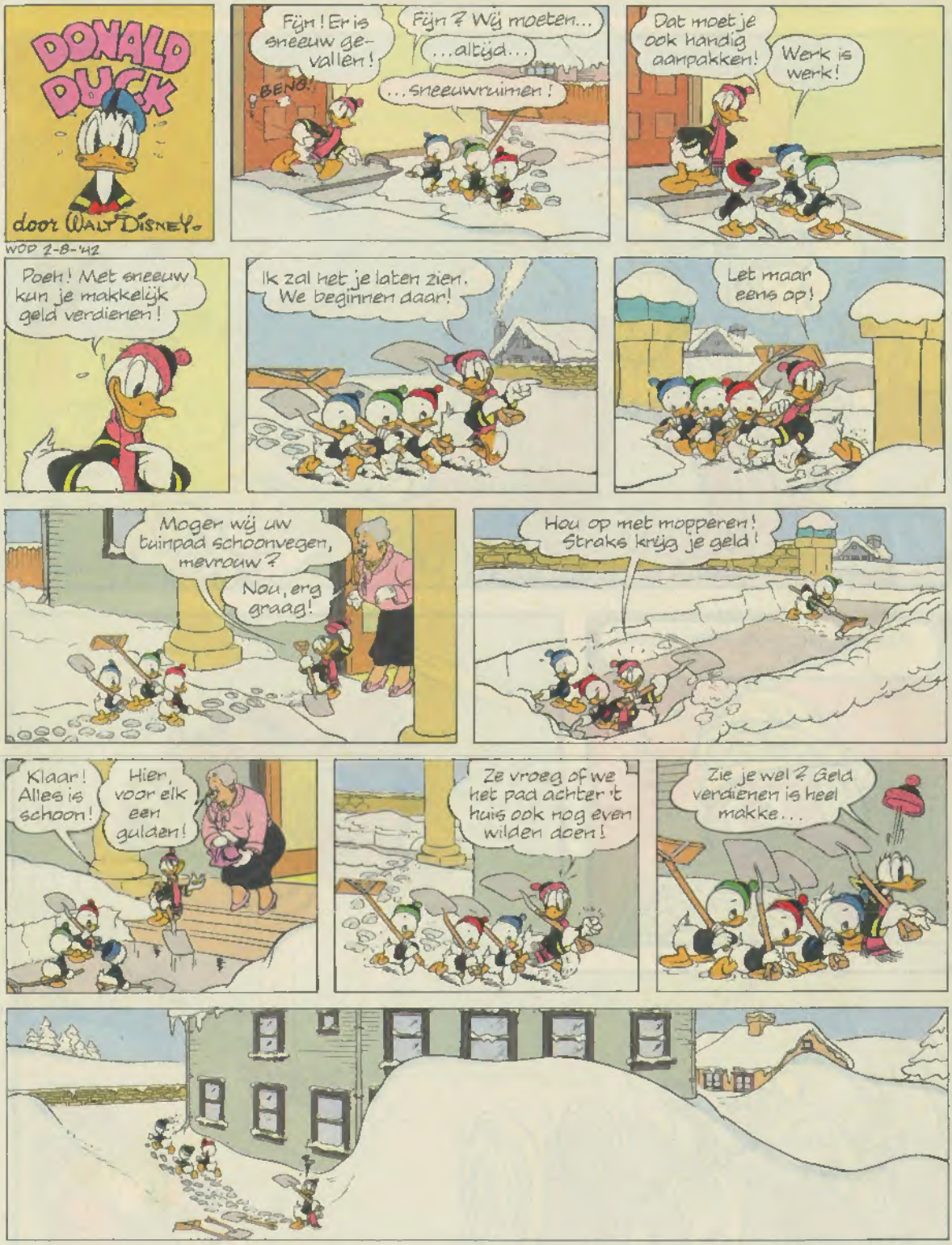

Abonnementsprijs: f 1,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75. België 30 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladerman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladerman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Mediaanet B.V., Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 15.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladerman of tot het dichtstbijzijnde Mediaanet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-2111966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Mediaanet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Mediaanet B.V., klantenservice (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of te beschikkrug te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tarievenkaart no. 19.
Drukkerij: Rotogravure Ellen b.v.

7107220052011 00